

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 339 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 459).

Sagen sattes under Forhandling.

Vanggaard: Den Gang den danske Lovgivning om Saltvandsfiskeri blev indført i de sønderjydske Landsdele, blev der gjort visse Undtagelser. Saaledes var der Forbud mod Slæbevaad og Snurpenot, og det var forbudt at opstille Pæleredskaber, alt sammen under Hensyntagen til den Fiskerilovgivning, de havde dernede, den tyske. Nu viser det sig imidlertid ved nærmere Undersøgelse, at man egentlig har praktiseret den tidligere Lovgivning saaledes, at den var mere i Overensstemmelse med den danske. Man har haft Pæleredskaber, nemlig faststaaende Ruser, og man har ogsaa brugt Slæbevaad til Saltvandsfiskeri, og dette Lovforslag gaar nu ud paa at værne disse Slæbesteder mod Opstilling af Rusepæle, saaledes at der bliver den fornødne Adgang til at trække Slæbevaadene paa Land. Endvidere gives der Landbrugsministeriet Bemyndigelse til at ordne det i Praksis ved at optage Fortegnelse over Antallet af Slæbesteder og ved at foretage den nødvendige Afmærkning. Samtidig bliver det ogsaa gjort lovligt at bruge Ruser, og i § 2 gives der Landbrugsministeren Bemyndigelse til at ændre eller ophæve Forbudet mod Brugen af Snurpenot og af Driv- og Slæbevaad. Ved disse Bestemmelser bringes Saltvandsfiskerilovgivningen for de sønderjydske Landsdele endnu mere i Overensstemmelse med den danske Saltvandsfiskerilov, og da Fiskerionisationerne dernede, saa vidt mig bekendt, gennem Fiskerikontrollen har givet deres Tilslutning til disse Lovbestemmelers Gennemførelse, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Sundbo: Under Hensyn til det ærede Medlems sidste Udtalelse, at Fiskerne har udtalt deres Tilslutning til Sagens Fremme, kan ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag. Men det fremgaar ganske vist ikke af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Fiskerne dernede har udtalt sig for det, ej heller, at man har indhentet Dansk Fiskeriforenings

Erklæring i Sagen. Det sidste vil jeg forudsætte at man har, ellers var der ikke megen Mening i at udstede en saadan Lov; men under den Forudsætning er det rimeligt, at Lovforslaget fremmes.

Jeg hilser med Glæde, at det efter Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort til Pligt for Lodsejerne at finde sig i Opstilling af Mærker paa deres Grund, og at det offentlige faar Adgang til Grunden for at opsætte og vedligeholde Mærkerne. Det er sikkert en vigtig Bestemmelse. Men dette Lovforslag kunde egentlig affattes saaledes: Landbrugsministeren bemyndiges til at gøre de Forandringer, som maatte være nødvendige i Loven, og det er ikke den rigtige Maade at give Love paa, det skulde hellere fastsættes i Enkeltheder, hvorledes det skulde være. Jeg synes ogsaa, det vilde være mere betryggende, hvis man i Stedet for at overlade til Landbrugsministeren efter Andragende fra Fiskerne at ophæve Forbudet mod Benyttelse af Snurpenot og Driv- og Slæbevaad kunde fastsætte de Steder og Tider, paa hvilke disse Redskaber maatte benyttes, og de Steder og Tider, paa hvilke de ikke maatte benyttes. I det hele maa det være Formaalet med Fiskerilove og andre Love at gøre Bestemmelserne saa koncise som muligt, saaledes at der ikke er for store Spillerum for ministerielle Afgørelser. Men under Forudsætning af, at Dansk Fiskeriforening er hørt i Sagen og har billiget Lovforslaget, kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til hurtig Fremme.

Vanggaard: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Sundbos Bemærkninger skal jeg sige, at saa vidt mig bekendt er Fiskerne hørt, og jeg har ogsaa talt med Formanden for Dansk Fiskeriforening, der fandt Bestemmelserne nødvendige. For øvrigt kan jeg give det ærede Medlem Ret i, at det er bedre at skrive i Loven, hvad man kan skrive i en Lov, i Stedet for at overlade Afgørelserne til Administrationen. Dog vil jeg bemærke, at i det her foreliggende Tilfælde har det jo netop vist sig, at man i den tidligere Lov har skrevet en Del, der ikke passede med de virkelige Forhold, sikkert fordi man fra dansk Side ikke kendte Forholdene tilstrækkeligt nøje. Det er der jo først Lejlighed til, naar den danske Fiskerikontrol kommer ned i Farvandene, gaar det hele igennem og faar Forhandlinger med de stedlige Fiskere. Under Hensyn hertil tror jeg, det er rigtigt at bibeholde Bestemmelsen om, at det overlades til Landbrugsministeriet at ændre eller op-